

מ"ת 25166/07/15 - מדינת ישראל נגד מאיר אברג'ל

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

מ"ת 25166-07-15 מדינת ישראל נ' אברג'ל(עציר) ואח'

לפני כבוד השופט אברהם הימן

המבקשת מדינת ישראל

נ ג ד

המשיב 3. מאיר אברג'ל

החלטה

בעניינו של משיב 3 מאיר אברג'ל

לפני בקשת משיב 3 מר מאיר אברג'ל (להלן - "המשיב") המבקש לעיין מחדש בהחלטה למעצרו עד תום הליכים בפיקוח איזוק אלקטרוני (המכונה בקיצור - "איזוק אלקטרוני"). המשיב מבקש למעשה לפתוח באופן קבוע "חלונות התאוררות" באיזוק האלקטרוני בשעות ובימים שפירט בבקשתו.

עניינו של המשיב נדון זה מכבר בהליכי המעצר עד תום הליכים אשר התקיימו בצמוד לכתב האישום אשר הוגש נגדו ונגד האחרים. כתב האישום שהוגש כאמור, הינו ארוך ומפורט. על פי כתב האישום, מדובר בהתארגנות של מספר גורמים, בהנהגתו של משיב 1 יצחק אברג'ל, אחי המשיב. כתב האישום מתאר ארגון פשיעה, אשר תכלית קיומו הינה הפקת רווחים כספיים מעסקי סמים ביניהם סחר בסמים במקומות שונים בעולם כמו גם, ברצח ובניסיונות לרצח של גורמים אשר לשיטת הארגון, שבראשו עומד כפי הנטען אחי המשיב, מאיימים לפגוע בארגון הפשיעה. אין ספק כי על פי עובדות כתב האישום, מדובר במעשים חמורים ביותר, לשון המעטה המיוחסים למשיב ולאחרים בכתב האישום.

כתב האישום והבקשה למעצר עד תום הליכים הוגשו ביום 13.7.15. ביום 27.12.16 הורה בית המשפט על מעצרו של המשיב עד תום הליכים, באיזוק אלקטרוני בביתו בכפר טרומן. מאז החלטה זו מצוי המשיב במעצר בתנאים אלה. רצוי לציין כי משפטו של המשיב כמו גם של שותפיו בכתב האישום מתקיים בימים אלה לפי שהמשיב כופר במיוחס לו בכתב האישום.

טוען בא כוח המשיב כי לנוכח חלוף הזמן מאז ההחלטה בדבר המעצר עד תום הליכים, הגיעה העת להורות על שעות "התאוררות" מהמעצר בו הוא נתון. לפי טענות המשיב, המעצר מעיק ומקשה עליו ביותר בניהול חייו וכי שעות ההתאוררות הן צורך חיוני ביותר עבורו. כמו גם, מצא לטעון כי לנוכח אישור "שעות התאוררות" למעורבים אחרים בפרשה זו ראוי להשוות המשיב לאחרים.

אקדים ואומר כי לדעתי אין ממש בבקשה. בעניין "שעות התאוררות" באיזוק האלקטרוני, נקודת המפנה הינה בהחלטת בית המשפט העליון בבש"פ 77/17 פלוני נגד מדינת ישראל [פורסם בנבו] (11.1.17). אני סבור כי החלטה זו קבעה

קביעה ברורה ונחרצת באשר לכלי המשפטי במסגרת הליכי המעצר עד תום הליכים, אשר נקבע בתיקון חקיקה והכוונה לפיקוח באיזוק אלקטרוני סימן ג' 1 "מעצר בפיקוח אלקטרוני" (ס"ח תשע"ה מס' 2482 מיום 16.12.14). תיקון זה קבע שינוי משמעותי בהליכי מעצר עד תום הליכים. מעת כניסתו של התיקון לתוקף, שונה המצב שהיה עובר לו דהיינו: בהליך זה עובר לתיקון, בסמכות בית המשפט היה להורות על שחרור אדם בתנאים מסוימים לרבות "מעצר בית", או מעצר עד תום הליכים. בעת כניסתו לתוקף של התיקון, נקבעה דרך של חלופת מעצר באופן שבמקום מעצר עד תום הליכים מאחורי סורג וברית, נקבעה דרך פחות דרסטית מבחינת פגיעה באדם והיא מעצר שלא מאחורי סורג וברית אלא בפיקוח אלקטרוני. עולה מהמקובץ הוא שקיים שוני מהותי ומשמעותי בין מעצר באיזוק אלקטרוני לבין מה שכונה בעבר "מעצר בית" שהוא למעשה שחרור בתנאים שהמשוחרר לא יצא ממקום מסוים שהוגדר בהחלטה.

אני סבור שיש לשמור על העיקרון של מעצר באיזוק אלקטרוני. כל שחיקה בכלי זה הינה בבחינת "מדרון חלקלק" אשר סופו הוא אבסורדי לדעתי מבחינה משפטית, שהרי יהפוך להיות שחרור בתנאים של "מעצר בית". אחזור על הקביעה הברורה והחד משמעית של בית המשפט העליון בבש"פ 77/17 הנ"ל. מעצר בפיקוח אלקטרוני הוא כ"מעצר" לכל דבר ועניין אלא שתנאי המעצר שונים. משום כך, קבע בית המשפט העליון באופן חד משמעי כי אין המכונה במקומותינו "שעות התאווורות" מתאים ועולה בקנה אחד עם העיקרון של המעצר באיזוק אלקטרוני.

הדוגמאות שהביא בא כוח המשיב כי אושרו לאחרים "שעות התאווורות" באיזוק האלקטרוני אינם ממין העניין. ראשית היו אלה מקרים שהוחלט עליהם טרם בש"פ 77/17 הנ"ל, אלא העיקר הוא שהיו אלה מקרים בהם אושרו יציאות מהמעצר לצרכים מיוחדים כפי שיש בסמכות בית המשפט להחליט על פי סעיף 22ד(ג)(2) ל"חוק המעצרים". בקשת המשיב כי יותרו לו שעות התאווורות באופן קבוע בימים ובשעות מסוימות, היא בקשה חריגה ואינה תואמת העיקרון של מעצר בפיקוח איזוק אלקטרוני. כאן המקום להעיר כי ככל שמשיב ביקש בעבר לאשר לו יציאה מהמעצר לצרכים מיוחדים, והיו בקשות רבות בעניין זה בעבר, אזי אלה אושרו ברובן.

משום האמור לעיל, אני דוחה הבקשה.

ניתנה היום, א' תמוז תשע"ז, 25 יוני 2017, בהעדר הצדדים.